

สำนักพิมพ์ อรุษา สิวรกุล

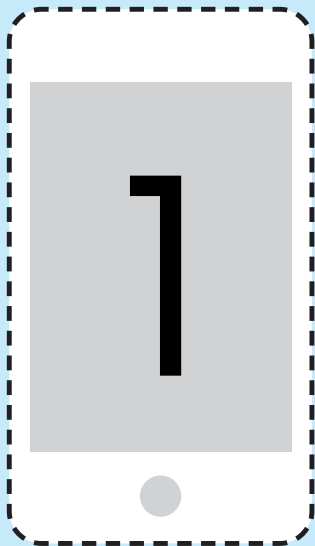

FREE VERSION

ของๆ สตீฟ

เรื่องขำๆ มินๆ จากชีวิตอีกด้านของสตீฟ จ๊อบส์

iPhone...ของศัพท์ (ท้าย)

“คุณกำลังบอกให้ผมยิงเท้าของตัวเอง
อยู่นะไวย์!”

2

สตีฟ จอบส์ พูดกับบล็อกเกอร์ Gizmodo
ในสายโทรศัพท์ลับ

ตอนที่ 1 ลืม iPhone

18 มีนาคม ปี 2011 วันที่ชายชื่อเกรพาวเอลเข้าไปเที่ยวบาร์ชื่อ “Gourmet Haus Staudt” เพื่อฉลองวันเกิดตัวเอง บาร์นี้อยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนียไม่ไกลจากออฟฟิศแอปเปิ้ลนักซึ่งก็น่าจะเป็นแค่อีกวันสนุก ๆ อีกวันหนึ่งที่ไม่มียะไรน่าสนใจสำหรับวิศวกรแอปเปิ้ลคนหนึ่ง แต่งานนี้เขาไม่ได้มาตัวเปล่า สิ่งที่เขาถือเข้าไปที่บาร์แห่งนี้ด้วยคือ iPhone 4 และมันก็คงไม่แปลกอะไรถ้ามันคือ iPhone 4 ที่ออกวางขายแล้ว แต่ไม่ใช่ เพราะมันเป็นเครื่องต้นแบบที่ยังอยู่ในขั้นทดสอบจะมีก็แค่กลุ่มวิศวกรเล็ก ๆ กับสตีฟ จอบส์เท่านั้นที่รู้ว่ามียะมีมือถือรุ่นนี้อยู่บนโลก

iPhone 4 ต้นแบบถูกพรางตาไว้ด้วยเคส iPhone 3GS รุ่นก่อนเพื่อปกปิดอำพรางมือถือรุ่นใหม่ที่เป็นความลับสุดยอดของบริษัทแอปเปิ้ลที่ไม่สามารถให้คนภายนอกรู้ได้เลย จนถึงเวลากลับบ้าน จุดกำเนิดของความวุ่นวายก็ได้เกิดขึ้นเมื่อเขาได้ลืมหยิบมือถือที่เป็น

อุปกรณ์ชิ้นนี้อาจมีค่าที่สุดในหน้าที่การงานกลับไปด้วย
มือถือต้นแบบ iPhone 4 ที่คนทั่วไปยังไม่เคยมีใครได้
เห็นหรือเคยสัมผัสมาก่อน ถูกวางทอดทิ้งไว้ในบารรของผู้
ไซคิดี (หรือไซคร้ายกันแน่) มาหยิบไป

ต่อมา มือถือ iPhone ถูกหยิบไปโดยใครไม่
ทราบได้และได้ส่งต่อไปยังอีกบุคคลที่ภายหลังมารู้ว่า
เขาพยายามเอามันไปขายให้กับบล็อกกริวมือถือชื่อ
ดัง Gizmodo.com เรื่องนี้ก็ถูกเล่าสู่กันฟังจากปากของ
เจ้าของบล็อก Gizmodo เอง

Gizmodo ก็ได้ยืนยันว่า iPhone นั้นไม่ได้ถูก
ขโมยหรือกนะ แต่ถูกหยิบไปโดยคนที่ไม่ได้หวังร้าย
ต่างหาก แต่เนื่องจากมันใส่เคสรุ่นเก่าไว้แถมยังเป็นรุ่น
ต้นแบบทำให้คนที่หยิบไปนั้นไม่รู้เลยว่าเขาเป็นคนแรก
ของโลกที่ได้ถือ iPhone รุ่นใหม่ล่าสุดที่กำลังจะออก
มาตีตลาดอีกไม่กี่เดือนต่อมา สิ่งที่เขาทำก็คือค้นหาชื่อ
เจ้าของบน iPhone ต้นแบบเครื่องนี้จนได้รู้ว่ามันเป็น

ของคนชื่อ เกรพาวเวลจากการเข้าไปดูในหน้า Facebook ที่ได้เปิดทิ้งไว้ก่อนหน้านั้น

เข้ารุ่งขึ้น iPhone ก็ได้ถูกสั่งปิดจากภายนอก (เวลานั้น เกรพาวเวลคงรู้แล้วว่าเครื่องหายไปเขาจึงสั่งปิด iPhone ด้วยการส่งสัญญาณ Find My Phone App รีโมท เข้าไปปิดเครื่อง) จน 3 อาทิตย์ผ่านไป ซึ่งเรื่องราวก็ไม่แน่ชัดว่าทำไมช่วงเวลาถึงได้ยาวนานกว่า Gizmodo จะได้ชำแหละเครื่องออกมารีวิวให้แฟน ๆ บล็อก Gizmodo ได้เห็นกัน

ก่อนหน้านั้นคนที่เอามันไปเพ็ญรู้ตัวว่าสิ่งที่เขาถืออยู่นั้นไม่ใช่ iPhone ธรรมดา ๆ ทาง Gizmodo ก็ได้แล้วว่า เขาได้แนะนำไปแล้วว่าให้เอาไปคืนกับทางแอปเปิ้ลสิ ซึ่งเขาก็ได้ทำตามแต่ทางแอปเปิ้ลรับโทรศัพท์แล้วแต่ก็ไม่ได้สนใจที่จะเอาคืน แลละพนักงานรับโทรศัพท์ของแอปเปิ้ลจะไปรู้อะไรเกี่ยวกับความลับสุดยอดอย่าง iPhone รุ่นล่าสุดที่กำลังอยู่ในขั้นตอน

การทดสอบอยู่ นอกจากนั้นใครจะเชื่อว่าจะมีเรื่องบ้า ๆ แบบนี้เกิดขึ้นได้ แน่นอนว่าระหว่างนั้นทางกลุ่มวิศวกร iPhone ภายในแอปเปิ้ลก็คงอยู่ไม่สุขขิงวุ่นหาทางออกกันอยู่ ซึ่งถ้าจะส่งข้อความหรือโทรเข้ามายังเครื่อง iPhone นี้ก็คงไม่ได้ เพราะดันรีบสั่งปิดเครื่องไปก่อนแล้วในคืนที่หาย (คงจะไม่มีระบบสั่งเปิด) และยิ่งแย่ไปกว่านั้นก็คือ แอปเปิ้ลเองก็ไม่สามารถติดตาม iPhone ต้นแบบตัวนี้ได้จาก GPS เพราะตัว Find My iPhone ก็ไม่รู้ทำไมใช้ไม่ได้กับ iPhone รุ่นใหม่นี้อีก ทำให้เจ้าของจำเป็นของ iPhone 4 ตัวแรกของโลกนี้ ตกที่นั่งหมดหนทางทำความดี พอทำดีไม่ได้ก็ทำชั่วซะเลยหาเงินดีกว่า ด้วยการหากำไรจากโอกาสที่หาไม่ได้ อีกแล้วในครั้งนี่แต่นี่คือเรื่องราวจากมุมมองของ Gizmodo ฝ่ายเดียวจริงแท้แค่ไหนไม่มีใครบอกได้

เจ้าของคนใหม่เริ่มเสนอขายไปยังบล็อกไฮเทคชื่อต่าง ๆ หนึ่งในนั้นก็มีย Engadget ที่ให้ราคาถึง 1 หมื่นเหรียญเลยทีเดียว สงครามการแย่ง iPhone ต้นแบบ

จึงได้เกิดขึ้นกันระหว่างหลาย ๆ บล็อกไม่ว่าจะเป็นแค่ภาพถ่ายหรือ iPhone 4 ตัวเป็น ๆ จนสุดท้ายไม่รู้จะทำไหน Engadget ได้แค่ภาพถ่ายไป (รู้เพราะว่าเขาเอาภาพขึ้นบล็อกไม่กี่วันหลังจากนั้น) และบล็อก Gizmodo ได้ตัวเครื่องไปในราคาแค่ 5 พันเหรียญ (รู้เพราะว่าเขามารีวิวให้เห็นในรูปแบบวิดีโอแบบชำแหละเครื่องกันเลยทีเดียว)

ตอนที่ 2 Gizmodo ไปกันใหญ่

กว่าจะถึงเวลาที่ Engadget เผยแพร่ภาพถ่าย iPhone 4 ขึ้นบล็อกให้แฟน ๆ ได้ฮือฮากัน Gizmodo ก็มี iPhone ต้นแบบอยู่ในมือเรียบร้อยแล้ว ไม่อยากจะคิดเลยว่าถ้าสตีฟ จอบส์รู้เข้าจะเกิดอะไรขึ้น ซึ่ง Engadget

เองก็ยังไม่ร้อยเปอร์เซ็นต์ว่าภาพพวกนี้คือของจริงหรือปลอม ด้วยความที่ไม่อยากเชื่อว่าแอปเปิ้ลจะปล่อยความลับแบบนี้ให้รั่วไหลออกมาได้อย่างง่าย ๆ ได้ยังไง และอย่างว่าบล็อกดั่ง ๆ เหล่านี้คงมีคนมาหลอกขายภาพอุปกรณ์ต้นแบบเทคโนโลยีใหม่ ๆ ปลอมกันมาเยอะ ทำให้ Engadget ตัดสินใจที่ตั้งชื่อรีวิวนี้น่า “iPhone 4G จริงหรือ?” แทนที่จะเป็น “นี่คือ iPhone 4 ตัวใหม่ล่าสุด!”

วันเวลาก็ได้ล่วงเลยมาเกือบเดือนแล้วที่ iPhone 4 ต้นแบบได้หายไปอยู่ในมือเจ้าของใหม่ จนมาถึงมือเจ้าของบล็อก Gizmodo ซึ่งพาดหัวข่าวอย่างมั่นใจ “นี่คือ iPhone ตัวใหม่จากแอปเปิ้ล!” ในรีวิวของ Gizmodo นี้ก็ได้ยกแม่น้ำทั้งห้าว่าทำไมคนอ่านควรเชื่อว่าเป็นของจริงต่าง ๆ นานา (ฝรั่งเป็นพวกเชื่อยาก) จนเรื่องราวได้ลุกลามใหญ่โตไปยังสื่อต่าง ๆ มากมายเริ่มจาก Twitter ไปยัง Facebook และสื่ออะไรต่อมิอะไรอีกมากมายทั่วโลกออนไลน์ สิ่งที่ยึดฮาไม่ใช่เรื่อง iPhone ใหม่หรอกนะ แต่เป็นคำถามกลับมาจากชุมชนออนไลน์ต่าง ๆ ว่าถ้า

เป็นเรื่องจริงแล้ว Gizmodo ได้มือถือต้นแบบนี้มาได้ยัง
ใจกัน แล้วทำไมทำไมน่าเกลียดเช่นนี้ เอาความลับสุดยอด
ของแอปเปิ้ลมาเปิดโปงซะนี่!!

หลายฝ่ายต่างหวังว่า Gizmodo ไปขโมยของ ๆ
แอปเปิ้ลมาหรือเปล่า จนเรื่องก็ได้ไปถึงหูของคนสุดท้าย
ที่ยากให้ไปถึงนั่นคือ...สตีฟ จอบส์ แน่แน่นอนว่าสตีฟ
จอบส์ก็โทรมาหาบรรณาธิการ Gizmodo ไบรอัน ลาม
ตันที่รู้เรื่อง เพื่อถามถึงเรื่องราวทั้งหมดว่ามันยังใจกัน
แน่ ซึ่งก็เป็นโอกาสเหมาะของการล้างแค้นฝังหุ่นจาก
Gizmodo ที่เคยผิดหวังจากการพลาดได้ข่าวสำคัญ ที่ครั้ง
หนึ่ง แอปเปิ้ลสัญญาจะให้กับเขาในเรื่องอัปเดต iPad ตัว
ใหม่ ด้วยการโอบรับความเรื่องราวของ iPhone ที่หายไป
ไปจากมือวิศวกรแอปเปิ้ลแถมยังได้เปิดเผยชื่อจริงของ
คนที่เกี่ยวข้องทั้งหมดอีกด้วย

แฟน ๆ บล็อก Gizmodo และนักอ่านบล็อก
มากมายเริ่มไม่พอใจกับสิ่งที่ Gizmodo ทำกับวิศวกรหนุ่ม

ไซค์รายคนนี่ (อาจส่งผลให้เขาโดนสตีฟไล่่ออก) เพราะมันแค่เดือนก่อนเองที่มีข่าวดั่งคริกโครมกับเหตุการณ์ iPhone ต้นแบบหายที่ประเทศไต้หวันโรงงานผลิต iPhone จนคนไต้หวันที่รับผิดชอบการส่งมอบ iPhone รายนี้ (คุณสามารถหาข้อมูลเรื่องนี้ได้จาก Google ด้วยชื่อ Sun Danyong iphone) จนกลายเป็นเรื่องสยองถึงกับต้องกระโดดตึกฆ่าตัวตาย (หลายคนเชื่อว่าเขาถูกโยนลงตึกโดยพวกมาเฟียบริษัทไต้หวันทีถือว่่าเรื่องเสียหายเป็นเรื่องที่ยอมรับไม่ได้) แล้วก็มาเกิดเรื่องแบบนี้อีกมีหลายเสียงไม่ชอบการกระทำครั้งนี้ของ Gizmodo เป็นอย่างมาก

แต่จนสุดท้ายทาง Gizmodo ก็ยอมคืน iPhone เจ้าปัญหาตัวนี้ให้กับ สตีฟ จอบส์ไปโดยไม่ละม่อม

เท่าไหร่นัก (อ่านรายละเอียดในการ
ยื้อแย่งจุดกระชากลากถูในตอนต่อไป)
ซึ่งนั่นอาจเป็นสาเหตุทำให้บ้านของ
เจ้าของบล็อก Gizmodo นามว่า เจสัน
เซนถูกตำรวจฟังประตูเข้าไปยึดเครื่อง
คอมพิวเตอร์ทั้งหมดไว้เป็นของกลางจน
กลายเป็นเรื่องราวขึ้นโรงขึ้นศาลก็เป็นไป
ได้ (คงใช่ แน่ ๆ ผมว่า)

เรื่องนี้ทำให้ เจสันเซน เจ้าของ
Gizmodo เครียดอยู่เป็นปีจนไม่ยอม
เขียนบล็อกไปพักใหญ่หลังจากที่ได้คุย
โทรศัพท์ต่ออรองกับสตีฟ จอบส์ (เขา
ได้เล่าความรู้สึกไว้ในบล็อก Gizmodo
ทั้งหมด) แต่สำหรับสายตาคนอื่นอาจม
องว่าคุ้มค่าสำหรับบล็อก Gizmodo ใน
การสร้างชื่อให้เป็นที่รู้จักไปทั่วโลกภายใน
ไม่กี่อาทิตย์จากเหตุการณ์บ้า ๆ นี้

“ผมพบ สตีฟ จอบส์ตอนทำงานที่ Gizmodo เขาเป็นสุภาพบุรุษเสมอ สตีฟเคยชอบผมและเคยชอบ Gizmodo และผมก็ชอบเขา กลับ เพื่อนร่วมงานของผมบอกว่า วันเหล่านั้นมันคือวันเก่า ๆ ที่ดีเพราะวันเหล่านั้นมันคือช่วงเวลาก่อนที่จะเกิดเรื่องวุ่นวายขึ้นเรื่องวุ่นวายของ iPhone ต้นแบบที่มาตกอยู่ในมือเรา” ไบรอันลาม บรรณาธิการ Gizmodo เล่าอย่างแข็ง ๆ

ตอนที่ 3 สตีฟทวง iPhone

หลังจาก Gizmodo เผยแพร่วีดิโอ iPhone 4 ต้นแบบขึ้นบล็อกได้ภายในไม่กี่นาทีเท่านั้น โทรศัพท์ก็ดังเข้ามา ซึ่งเบอร์ที่ขึ้นมามากได้เลยว่ามาจากแอปเปิ้ลแน่นอนซึ่งทางไบรอันบรรณาธิการก็คิดว่าคงเป็นพวก PR ของแอปเปิ้ลโทรมา

“ไฮ! นี่สตีฟพูด ผมอยากได้โทรศัพท์ของผมคืนจริงๆ”

เสียงของสตีฟไม่ได้แสดงว่าเขาสั่งแค่เป็นการขอดีๆ ซึ่งตอนนั้นไบรอันเพิ่งกลับมาจากการเล่นเซิร์ฟที่หาด จึงไม่ได้เตรียมพร้อมอะไรนักและสตีฟก็พูดต่อ

“ผมไม่ว่าอะไรนะที่คุณได้สนุกสุดเหวี่ยงกับโทรศัพท์ของเรา และผมก็ไม่ได้โกรธอะไรคุณด้วยแต่ผมโกรธไอ้เจ้าพนักงานที่มันเอาไปทำลายมากกว่าแต่ยัง

ใจเราอยากได้มันคืนเพราะเราก็ไม่อยากจะให้มันไปตกอยู่ในมือคนผิด”

ซึ่งขณะนั้นไบรอันก็คิดว่ามันตกมาเรียบริ้อยซัคพักแล้วละ สตีฟยังพูดต่ออีกว่า

“มันมีสองทางด้วยกันที่เราจะแก้ปัญหานี้กัน ผมจะส่งให้คนไปรับมือถือกลับ...”

ไบรอันตอบตัดทันทีว่า
“มันไม่ได้อยู่กับผมนะ”

สตีฟตอบว่า

“...แต่คุณคงรู้ว่ามันอยู่กับใคร ซึ่งผมสามารถให้คนไปรับ iPhone ของผมกลับได้พร้อมทั้งเอกสารทางกฎหมายซึ่งผมไม่ต้องการให้เป็นแบบนั้น”

สตีฟก็ได้ให้ทางออกที่ง่ายกับไบรอันคือไปรับมือ
ถือกลับโดยไม่ให้มีเรื่องกฎหมายมาข้องเกี่ยว

ไบรอันตอบกลับไปว่า

“ขอถามเพื่อนก่อน”

และก่อนที่สตีฟจะวางหูเขาถามไบรอันว่า

“คุณคิดยังไงกับมันล่ะ (iphone) ?”

ไบรอันตอบกลับไปแล้ว ๆ ว่า

“มันสวยมาก”

ขณะนั้นทาง Gizmodo ก็มีความโลภมากอยู่พอดี
โดยไม่อยากคืน iPhone ให้ไปเฉย ๆ โดยไม่มีการต่อรอง
อะไรบางอย่างเลย ซึ่งภายหลังไบรอันเองก็เสียใจที่ทำ
เช่นนี้กับแอปเปิ้ลและเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้น ไบรอันโทร
กลับไปหลังจากได้คุยกับเพื่อน และก็บอกกับสตีฟว่าจะ
ยอมคืนให้ (แต่ไม่ค่อยอยากคืน) แต่มีข้อแม้..

ข้อแม้ว่าสตีฟจะต้องมีเจตหมายอย่างถูกต้องตามกฎหมายเพื่อเคลมการเป็นเจ้าของ iPhone ตัวนี้ก่อนแล้วถึงจะคืนให้ได้ (เขารู้ว่าเป็นสิ่งที่สตีฟไม่อยากทำ) ซึ่งพอ สตีฟได้ยินดังนั้นก็พูดว่า

“คุณกำลังขอให้ผมยิงเท้าตัวเองอยู่นะ ผมทำไม่ได้หรอกมันจะส่งผลกระทบต่อยอดขายของรุ่น 3GS ที่กำลังขายอยู่ตอนนี้”

16

ไบรอันเองก็เชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่งถึงเรื่องยอดขายเพราะเขารู้สึกได้ว่าจริง ๆ แล้วมันอาจไม่ใช่เรื่องเงินแต่เป็นเรื่องศักดิ์ศรีซะมากกว่าที่สตีฟไม่ต้องการให้ใครมาสั่ง และไบรอันเองก็รู้สึกเช่นนั้นเหมือนกันและไม่อยากจะให้มันจบง่าย ๆ เพราะตัวเองก็ถือไฟเหนือกว่าสตีฟ

สตีฟตอนนี้เริ่มน้ำเสียงไม่ค่อยพอใจเท่าไรนัก บอกว่าจะโทรมาใหม่ เมื่อสตีฟ โทรกลับมาอีกครั้งก็ปล่อยประโยคแรกที่ผสมอารมณ์ขึ้นกับการประชดเล็กน้อยว่า

“เฮ้ไบรอัน ผมเองคนที่คุณอยากคุยด้วยที่สุดใน
โลกนี้”

ต่างคนต่างหัวเราะแล้วสตีฟก็เสียงซีเรียสขึ้นว่า
“ตกลงจะเอาอย่างไรดี”

ไบรอันบอกไปตรง ๆ ว่า

“ถ้าไม่อยากจะเอกสารทางกฎหมายผมขอแค่
โน้ตแสดงความเป็นเจ้าของก็ได้เพราะยังไวกี้แล้วแต่เรา
จะต้องมีใบคอนเฟิร์มการเป็นเจ้าของจากคุณให้ได้ไม่ว่า
ทางใดก็ทางหนึ่ง”

สตีฟไม่ชอบประโยคนี้อะซะเลยแล้วสตีฟก็ยิ่ง
กลับมาว่า

“เฮ้ยมันเป็นเรื่องซีเรียสนะถ้าผมจะต้องร่างเอกสาร
ให้คุณและก็ต้องวุ่นวายในการทำมันขึ้นมาผมก็อยากจะ
บอกว่ามันจะหมายถึงว่าคนในองค์กรของคุณคนใดคนหนึ่ง
อาจจะต้องเข้าคุกได้เลยนะ”

ไบรอันผู้ที่คิดว่าตัวเองคุมสถานการณ์ไว้ได้ ก็เริ่มอธิบายต่าง ๆ นานา ว่าเขาไม่รู้เรื่องว่า iPhone นี้ถูกขโมยมาหรือไม่ และก็พยายามจะคืนให้ แต่แค่อยากให้อัปเปิ้ลมาเคลมอย่างถูกต้องแต่ถ้าจะให้ติดคุกเขาก็ยอมจนสติฟเริ่มรู้แล้วว่าคงตกลงกันไม่ได้แน่นอนซึ่งคนอย่างสติฟก็คงลำบากใจไม่น้อยที่ต้องมาเจอคนซัดใจแบบนี้เพราะคงมีคนไม่มากนักหรอกที่จะกล้า สติฟโทรกลับมาอีกรอบเพื่อคุยกับไบรอันแห่ง Gizmodo คราวนี้ด้วยน้ำเสียงที่เย็นชา

“ตกลงผมจะส่งเอกสารไปให้คุณ”

และไบรอันที่รู้สึกแย่ก็เริ่มอธิบายต่อถึงเหตุผลของเขาว่า

“ผมรักงานที่ผมทำผมต้องทำตามหน้าที่และผมก็ชอบแอปเปิ้ลมากแต่บางครั้งเราก็ต้องทำในสิ่งที่คนอื่นอาจจะมองว่าเป็นพวกยี้มจุมคนอื่น”

สติฟตอบสั้น ๆ ด้วยเสียงที่เห็นใจ
 “ช่วยคุณก็ทำหน้าที่ของคุณไป”

ซึ่งก็ทำให้ไบรอันรู้สึกดีและรู้สึกแย่ในเวลาเดียวกันและเขาก็คิดว่านี่คงเป็นครั้งสุดท้ายแล้วละที่สติฟจะญาติดีกับเขา ในช่วงระหว่างที่เรื่องนี้ยังหาข้อสรุปไม่ได้ ได้มีการสัมภาษณ์สดของรายการ Walt Mossberg (หาดูได้จาก Youtube) สติฟ ถูกสอบถามถึงเรื่องที่เกิดขึ้นซึ่งก็ทำให้ผู้ชมที่ไม่เคยรู้เรื่องนี้มาก่อนช็อกไปตาม ๆ กัน แต่ก็ทำให้เราได้ยินสติฟพูดถึงเรื่องนี้ในอีกแง่มุมหนึ่งด้วย วอร์ส ถามว่า

“เรื่องมันเป็นยังไงมายังไงกันแน่สติฟ”

สติฟตอบ

“เรากำลังดำเนินการสืบสวนในเรื่องนี้อยู่ ผมจะบอกเท่าที่ผมรู้แล้วกัน ในการสร้างผลิตภัณฑ์ขึ้นมาเราจะต้องทดสอบมัน คุณจะต้องถือมันไปข้างนอกบ้าง พนักงานคนหนึ่งของเราก็ทำเช่นนั้นแต่มันก็มีการถกเถียงกันว่าเขาทำหายหรือถูกโจรกรรมกันแน่ แต่คนที่ไปเจอเข้าได้พยายามขายให้กับ Engadget และ Gizmodo”

สติฟก็เล่าเบื้องลึกในแง่ของคนที่เจอ หรือใจ
มือถือนี้ต่่อว่า

“คนที่หยิบไปได้เอาไปเสียบกับเครื่องคอมของ
เพื่อนร่วมห้องเขาอีกที ด้วยความต้องการที่จะลบข้อมูล
ออกทั้งหมดเพื่อทำลายหลักฐานแต่เพื่อนร่วมห้องก็
โทรแจ้งตำรวจหลังจากนั้นจะว่าไปเรื่องนี้มันเหลือเชื่อ
มาก มีเรื่องโจร เรื่องการซื้อของโจร มีเรื่องไม่ชอบธรรม
ผมมั่นใจว่าน่าจะมีเรื่องเพศเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย (มุขภาษา
อังกฤษนี้ทำให้ สตีฟและคนสัมภาษณ์ต่างหัวเราะกัน)
แต่เรื่องทั้งหมดมันก็มีสีสันไม่น้อย พวกนักสืบ ก็กำลัง
สืบเรื่องนี้อยู่ เท่าที่ผมรู้ตำรวจจะทำให้แน่ใจว่ามันเป็น
เรื่องการขโมยจริง ๆ แต่ผมก็ไม่รู้ว่าจะมันจะกลับคืนมา
ในท่าไหนกันแน่”

สำหรับ เกรพาวเวล อาจถูกไล่ออกไปแล้ว
และวิศวกรแอปเปิ้ลทั้งหมด คงได้บทเรียนนี้
ไปเต็ม ๆ ว่า อย่าทำ iPhone ของสติฟ หาย!

ถ้าสนใจอ่านต่อในบทอื่นๆ อีก **5** บท
จากเวอร์ชันเต็มของหนังสือเล่มนี้
ช่วยคอมเมนต์กันด้วยนะคะ